

Môn-Đệ Hóa Cấp 2 Bài 7

Phải Chấn sự chữa lành thân thể nằm trong sự Cứu Chuộc?

(Is [physical] healing in the Atonement?)

Giới Thiệu

Hai người bạn rất thân với nhau trò chuyện tâm đầu ý hợp. Cả hai người đều rất thích đi câu cá. Một người tên Anh Ba, nói với bạn. “Anh nè, nếu ngày mai trời không mưa, tôi sẽ đến nhà anh chờ anh đi câu cá”. Anh bạn kia nghe nói thì hứng quá, không còn biết gì nữa mà chỉ nghĩ đến ngày câu cá thú vị đó. Anh bạn này khi về nhà, chưa kịp gì hết, liền nói với vợ, “Em nè, Anh Ba ngày mai sẽ đến đây rước anh đi câu cá. Em ở nhà ngày mai trông mấy nhỏ rồi anh sẽ đem cá tươi về nướng ăn. Mình sẽ có bữa ăn rất ngon vì sẽ có cá tươi.” Rồi qua ngày sau, trời mưa tầm tã; và không thấy bóng dáng anh Ba đâu hết. Người bạn này trở nên nóng ruột, chờ hoài mà không thấy bạn mình đến. Người vợ mới nói, “sao anh không gọi cho anh Ba xem chừng nào thì anh tới?”, người chồng vị bực tức ban mình nên không muốn gọi. Người vợ liền dùng phone của chồng quay số của anh Ba và hỏi chuyện. Sau cùng người vợ mới hiểu đầu đuôi câu chuyện của anh Ba và chồng mình. Thì ra người chồng của mình đã rút ra câu nói của anh Ba mà không nhắc lại câu của anh Ba khi anh Ba hứa là “nếu trời không mưa thì...”.

Câu chuyện cho chúng ta thấy, khi một câu nói được đem ra ngoài bối cảnh (context) sẽ dễ gây ra hiểu lầm. Cũng như vậy, khi học lời Chúa trong Kinh Thánh, nhiều khi mình trích ra một câu trong Kinh Thánh mà không dựa theo bối cảnh (context) thì nhiều khi sẽ gây ra hiểu lầm ý của tác giả và sẽ có những sự áp dụng lời Chúa mà không phù hợp với chân lý của Kinh Thánh.

Trong bài học hôm nay, chúng ta sẽ cùng suy gẫm đến một tín lý (doctrine) dựa trên một câu Kinh-Thánh đã được trích ra từ sách tiên-tri Ê-sai 53:3-6

Trong Sự Cứu Chuộc có sự chữa lành bệnh tật của thân thể? (Is physical healing in the Atonement?)

Xin đọc Ê-sai 53: 3-6

*“Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. 4 Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. 5 Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, **bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.** 6 Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người.”*

Như đã được nói ở trên, khi chúng ta lấy một câu KT từ một phân đoạn và kết hợp câu ấy với một câu khác, thì sự kết hợp như thế có thể tạo ra một thứ tín lý (doctrine) mà không phù hợp với tín lý trong KT mà Chúa muốn cho chúng ta hiểu.

Tôi muốn đề cập đến câu “*bởi lần roi Ngài, chúng ta được lành bệnh*” và những vị mục-sư trong phong trào “chữa lành theo đức tin” (faith healing movement) kết luận rằng trong sự hy-sinh của Chúa Cứu Thế trên Thập-Tự-Giá, có sự chữa lành của thân thể. (physical healing is in the Atonement).

Phong trào về chữa lành bởi đức tin (Faith Healing) đã được đẩy mạnh trong giữa thế kỷ 20 (1950) và kéo dài cho đến những thập niên 60,70,80, và 90. Có rất nhiều vị mục-sư nổi tiếng ở Hoa-kỳ đẩy mạnh

tín lý là sự chữa bệnh của thân thể đang nằm trong sự Cứu Chuộc mà Chính Chúa Giê-xu đã phải trả giá trên Cây Thập-Tự. Song song với tín lý “chữa lành theo đức tin” thì cũng có một số vị mục-sư khác đẩy mạnh tín lý “Tin Lành thịnh vượng” (Prosperity Gospel).

Tuy nhiên có nhiều nhà báo làm những cuộc điều tra và phỏng vấn những người đã được tuyên xưng hay gọi “là chữa lành” đều không có thật. Có một số trường hợp khi một người không được chữa lành thì bị cho là “chưa đủ đức tin”. Có một số những mục-sư này khuyên là không nên dùng y-tế nhiên đại (modern medicine) để tìm kiếm sự chữa lành nhờ y-khoa vì sự chữa lành nằm trong sự Cứu Chuộc rồi, đã được Chúa Giê-xu trả xong rồi. Chỉ cần chúng ta tin là chúng ta “đã được” thì sẽ được chữa lành.

Tín lý “Chữa lành theo đức tin” thì chẵn những dựa vào câu “*bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh*” trong Ê-sai 53 mà còn trích ra trong

Ma-thi-ơ 8:17

“Điều này làm ứng nghiệm lời tiên tri I-sa: “Ngài mang lấy sự đau ốm của chúng ta và cất đi bệnh tật của chúng ta.” (Ma-thi-ơ ghi lại điều này sau khi Chúa Giê-xu đã chữa lành cho nhiều người cùng đuổi quỷ trong những người bị quỷ ám.)

Và trong 1 Phi-e-rơ 2:14,

“Chính Ngài đã gánh tội lỗi của chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, nhờ đó chúng ta chết đối với tội lỗi và sống cho sự công chính; nhờ vết thương của Ngài, anh chị em được chữa lành.”

Dựa vào những câu KT nêu trên, phong trào chữa lành bởi đức tin đã được xuất hiện và đẩy mạnh tại Hoa-Kỳ bắt đầu vào giữa thế kỷ thứ 20 cho đến nay.

Trong việc đẩy mạnh phong trào chữa bệnh theo đức tin, có những câu nói nghe rất êm tai (tưởng chừng như sự thật ra từ lời Chúa trong KT) của các cuộc giảng luận tại các hội-đồng theo tín lý chữa lành bởi đức tin (faith healing convention) hay là “Tin Lành Thịnh Vượng” như là: “Chúa yêu thương quý-vị và lúc nào cũng muốn cho quý-vị có một sức khỏe dồi dào”, “Chúa muốn cho quý-vị có một cuộc sống thịnh-vượng vì Chúa đã hứa là “Ta đến để cho chiêm sự sống và sự sống dư dật,” v.v... đã thu hút rất nhiều người tự xưng là cơ-đốc-nhân. Tuy giảng về tín lý chữa lành bởi đức tin, nhưng đa số các vị mục-sư này lại phải chạy đi kiếm bác sĩ vì không tự chữa lành được (!)

Tại sao Ma-thi-ơ trích Ê-sai 5:4 ?

Khi Ma-thi-ơ ghi lại là khi Chúa Giê-xu đuổi quỷ và chữa lành cho nhiều người ông đã chú-thích là lời tiên-tri Ê-sai 53:4 đã được ứng nghiệm qua việc làm của Chúa Cứu Thế Giê-xu **trước khi** Ngài lên thập-tự giá để làm sinh tể chuộc tội của tất cả chúng ta. Do đó, chúng ta không thể hiểu chú-thích này của Ma-thi-ơ nói đến sự chữa lành của thân thể (mang bệnh tật) là phần nằm trong sự Cứu Chuộc vì khi Ma-thi-ơ nói Ê-sai 53:4 đã được ứng nghiệm là **trước khi** Chúa chịu chết trên cây thập tự.

Tại sao Phi-e-rơ trích Ê-sai 53:5 trong 1 Phi-e-rơ 2:14?

Nếu chúng ta đọc lại câu này của sứ đồ Phi-e-rơ thì chúng ta sẽ thấy: “*Chính Ngài đã **gánh tội lỗi** của chúng ta **trong thân thể Ngài** trên cây gỗ, nhờ đó chúng ta chết đối với **tội lỗi** và sống cho sự **công chính**; nhờ vết thương của Ngài, anh chị em được chữa lành.*” Sự “chữa lành” mà sứ đồ Phi-e-rơ đề cập đến chính là sự chữa lành của tâm linh, chứ không phải chữa lành bệnh tật của thân thể.

Nếu có dịp đọc Lê-vi-ký trở lại thì chúng ta sẽ thấy những luật lệ trong Do-Thái giáo nói đến việc dâng sinh tế để **chuộc tội**, chứ không phải dâng sinh tế để bệnh tật được chữa lành. Và việc các thầy Tế-lễ dâng sinh tế là hình bóng của sự hy-sinh của chính Chúa Cứu-Thế để chuộc tội cho cả nhân loại, chứ không phải để chữa lành cho bệnh tật của thân thể.

Sứ đồ Phao-lô có ân-tứ chữa bệnh không?

Hãy xem sứ đồ Phao-lô: ông được rất là nhiều ân-tứ của Chúa ban. Nào là ân-tứ làm Sứ Đồ, nào là ân-tứ giảng dạy, nào là ân-tứ nói tiếng lạ, nào là ân-tứ chữa bệnh, nào là ân-tứ đuổi quỷ, nào là ân-tứ làm cho người chết sống lại. Thế nhưng ông không bao giờ khoe khoan về những ân-tứ này mà lại khoe khoan rằng, “Tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu vì là quyền phép của ĐCT để cứu mọi kẻ tin”. Ông không lấy ân-tứ để tự chữa lành cho chính mình, mà ngược lại ông cầu xin Chúa ba lần để cất ra khỏi ông “cái xóc dầm” mà ông đang mang lấy. Và Chúa đã đáp lời cầu nguyện của ông như thế nào? “Ân-điển của ta đủ cho ngươi rồi”. Cho nên Phao-lô dạy rằng “Quyền năng của Chúa là toàn vẹn trong sự yếu đuối”. Có nghĩa là, khi chúng ta biết lệ-thuộc Chúa trong những lúc chúng ta yếu đuối, thì chúng ta sẽ kinh nghiệm được quyền năng của Chúa trên đời sống chúng ta. Và có những trường hợp đáng lý Phao-lô có thể dùng ân-tứ của mình để chữa lành cho học trò của mình là Ti-mô-thê, nhưng chúng ta đọc trong 1 Ti-mô-thê 5:23 về lời khuyên cho Ti-mô-thê, *“Con đừng chỉ uống nước lã nhưng hãy dùng thêm tí rượu nho vì cơ dạ dày con và con hay đau yếu.”* Tại sao Phao-lô không sử dụng ân-tứ của ông để chữa lành cho Ti-mô-thê?

Chúng ta phải nhớ là Chúa có năng quyền trên bệnh tật. Ngài đã chữa lành cho nhiều người khi Ngài thi hành chức vụ. Nhưng chúng ta không nên nghĩ rằng chúng ta cũng có thể có những ân-tứ chữa bệnh mà Chúa Thánh Linh có thể ban cho. Ngài bởi ý Ngài có thể chữa lành cho một ai đó mà mình cầu nguyện. Chúa chắc chắn có một mục-đích trong việc chữa lành. Và mục đích chính là để làm cho người nhận được sự chữa lành đó được tăng trưởng thêm về mặt thuộc linh và cũng có thể dùng sự chữa bệnh đó mà làm chứng về Ngài cho những người chung quanh.

Chúng ta cũng có thể lấy lời Chúa phán với các môn-đồ (72 người đi từng cặp để giảng lời Chúa, chữa bệnh, đuổi quỷ, làm phép lạ - Lu-ca 10:19 *“Này, Ta ban cho các con quyền uy để đạp trên rắn độc, bò cạp, và trên mọi quyền năng của kẻ thù nghịch, không gì làm hại các con được.”*) mà áp dụng cho chính mình và coi rằng, “bây giờ ta đã là môn đồ của Chúa rồi, thì ta cũng có những năng quyền như các môn đồ của Chúa thuở xưa. Có cái gì không chuẩn trong lối suy nghĩ này? Chúa Giê-xu đã ban cho các môn đồ này năng quyền để chuẩn bị cho sự Chúa đến giảng Tin Lành cho các làng này. Trong khi đó, chúng ta, mặc dầu là người theo Chúa, chúng ta không có sự ủy quyền đó như các môn đồ của Chúa lúc bấy giờ.

Có nhiều sự khác biệt giữa sự chữa lành bởi phép lạ hiện nay so với phép lạ mà Chúa Cứu Thế Giê-xu và các sứ đồ đã làm. Sự chữa lành của Chúa Giê-xu có tính chất là “lập tức” khi Chúa chữa cho một ai và sự kiểm chứng phép lạ của Chúa là bởi những kẻ không tin Ngài (người Pha-ri-si khi họ cho rằng quyền năng của Chúa Giê-xu đến từ ma quỷ). Tại sao Chúa lại làm phép lạ, đuổi quỷ, chữa bệnh? Để bày tỏ và chứng tỏ chính Ngài là Con của Đức Chúa Trời được sai đến để đem Tin Lành đến cho con người và làm giá Cứu Chuộc cho những ai đặc lòng tin mình nơi Chúa Cứu Thế.

Như vậy, xin chúng ta cũng đừng hiểu lầm về vấn đề sự chữa lành của Chúa qua sự cầu nguyện và cầu thay của các tín hữu trong HT. Chúa lúc nào cũng muốn con cái Chúa đến với Ngài ở trong bất cứ tình huống nào và hoàn cảnh nào. “Nhưng trước hết hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, rồi Ngài sẽ ban cho các con mọi điều ấy nữa.”

Giải thích và phân tích về tín lý chữa lành đang nằm trong sự Cứu Chuộc

Giả sử đây là tín lý đúng với KT. Chúng ta biết khi một người thật sự đặc niềm tin mình nơi Chúa Cứu Thế và xưng nhận Ngài là Chúa và Đấng Cứu Thế, thì Đức Thánh Linh sẽ vào ngự trong tâm linh người đó và ấn chứng cho người đó rằng người ấy thuộc về Đấng Christ (Ngài đem chúng ta ra từ cõi tối tăm qua nước sáng láng của Con Ngài – bài học tuần rồi). Và nếu có sự chữa lành bệnh tật của thân thể đi kèm với sự cứu chuộc (như tín lý chữa lành bằng đức tin), thì lập tức các bệnh tình đều phải được tan biến hết, đúng không? (vì sự chữa lành là nằm trong sự cứu chuộc, đó là tín lý mà các vị mục-sư trong phong trào “Faith Healing” đã đẩy mạnh). Nhưng chúng ta biết trên thực tế điều này không xảy ra vì đó không phải là Tin Lành của Đấng Christ. Lời Chúa chưa bao giờ hứa là con cái Chúa sẽ được lành bệnh “vì lần roi Ngài chịu”. Chữ “lần roi Ngài chịu” đã được trích ra và áp dụng ngoài bối cảnh (context) của tiên-tri Ê-sai.

Kết Luận (2 Ti-mô-thê 2:15)

Hãy cố gắng chu toàn nhiệm vụ trước mặt Đức Chúa Trời, như một công nhân không bao giờ hổ thẹn, ngay thẳng giảng dạy lời chân lý.

Là môn-đệ của Chúa, chúng ta cần phải rất cẩn thận trong việc học hỏi lời Chúa và xin Đức Thánh Linh hướng dẫn chúng ta khi chúng ta suy gẫm lời Chúa để chúng ta không bị rơi vào một tín-lý mà đi ngược lại với Tinh Lành Cứu Rỗi của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta.

Chúa đã báo trước cho chúng ta biết về tiên-tri và giáo sư giả trong KT trong thời kỳ cuối cùng này. Cho nên mỗi chúng ta phải “suy gẫm” lời Chúa thật cẩn thận, theo sự hướng dẫn của chính Chúa Thánh-Linh. Chúng ta phải noi gương của các tín hữu ở thành phố Bê-rê (Công-vụ 17:11), “*Những người này cởi mở hơn người Tê-sa-lô-ni-ca; họ nhiệt thành tiếp nhận Đạo Chúa, hằng ngày tra cứu Thánh Kinh để xét xem lời giảng [của Phao-lô] có đúng không.*” Đây là tinh thần suy gẫm lời Chúa mà mỗi người trong chúng ta cần có. Chúng ta phải tìm kiếm lời Chúa một cách độc lập để xem thử sự dạy dỗ lời Chúa có nằm trên căn bản của Kinh Thánh không.

Giăng 20:30-31 “*Vậy Đức Giê-su còn làm nhiều dấu lạ khác trước mặt các môn đệ mà không ghi lại trong sách này. 31 Nhưng những điều này được ghi chép để anh chị em tin Đức Giê-su là Chúa Cứu Thế, Con của Đức Chúa Trời, và nhờ đức tin đó anh chị em được sống trong Danh Ngài.*”

Và chính Chúa Giê-xu cũng đã phán trong Giăng 10:37-38 “*Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì các người đừng tin Ta. 38 Còn nếu Ta làm, thì dù các người không tin Ta, hãy tin công việc Ta, để các người dứt khoát nhận thức rằng Cha ở trong Ta và Ta ở trong Cha.*”

Những dấu kỳ phép lạ và sự chữa bệnh của Chúa đang khi Ngài thi-hành chức vụ của Ngài là để cho thế gian biết chính Ngài là Con của Đức Chúa Trời sai đến để bày tỏ về Ngài cho nhân loại được biết về Đức Chúa Trời.

Câu hỏi cho bà học

1. Hãy đọc lại Ê-sai 53:3-6. Câu “*bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh*”, chữ lành bệnh trong câu này có ý nghĩa như thế nào dựa trên phân đoạn này?
2. Bạn có thể tìm được trong sự bày tỏ Tin Lành qua các thư-tín của Phao-lô, có bao giờ sứ đồ Phao Lô đề cập đến sự chữa bệnh của thân thể đã được nằm trong sự Cứu Chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-xu?
3. Tín lý “chữa lành bệnh tật” cho rằng sự chữa lành thân thể đã nằm sẵn trong sự Cứu Chuộc khi Chúa Giê-xu đã hy-sinh chính mình Ngài trên Thập-Tự-Giá có đi ngược lại với Tin Lành trong KT không? Xin giải thích
4. Trong Công-vụ 3:1-21, Sứ đồ Phi-e-rơ và Giăng đã lợi dụng phép lạ chữa lành cho người què nơi đền thờ để làm gì?
5. Xin cho biết một trong những lý-do mà Chúa đã làm nhiều dấu kỳ, phép lạ, cùng sự chữa bệnh và đuổi quỷ là gì?